

flyet rundt i et krappt venstredrej for at bringe sig selv i position. Han fik dog drejet for snævert, og heller ikke på denne anflyvning lykkedes det at komme i skudposition, hvorfor Caine udførte et mindre krappt drej venstre rundt, således at han fik en lige indflyvning fra syd mod nord over pladsen. Denne gang lykkedes det at få sat en byge ind imod de parkerede fly, der manifesterede sig ved, at to fly blev ramt og sat i brand²⁷.

Ved den fjerde anflyvning brændte faldskærmsblusset ud, og Caine måtte afbryde angrebet på grund af den pludselige forandring i lysintensiteten. Det anføres endelig i rapporten, at der på dette tidspunkt blev åbnet ild fra fire til fem steder, hvorfor man valgte at forlade området kl. 0425²⁸.

»Verdict-22« (Wyman og Greene):

Den anden Mosquito-mission (»Verdict-22«) med Wyman og Greene havde ved starten fra Volkel problemer med deres instrumentbelysning, men besluttede sig til at fortsætte missionen ved hjælp af nødbelysningen. De fløj direkte til Værløse, men da de ikke var i stand til at opnå kontakt med deres »flare dropper« (»Verdict-20«), besluttede de at forsøge alligevel, men det var for mørkt til at skelne fly fra terrænløser. Ved en enkelt overflyvning lykkedes det at få afgivet en kort byge, men sigtbarhedsforholdene var for dårlige på grund af mørke og jordtåge til at opnå den fornødne præcision²⁹.

Da der blev åbnet ild fra pladsens vestside besluttede man at forsøge sig på »Marrebæk« i stedet for. Man nåede frem kl. 0425z og fik øje på et fly, der lå og brændte på flyvepladsens østlige side. Dette var et af de fly »Verdict-20« havde skudt i brand ca. 10 minutter tidligere.

Wyman kom ind nordfra og udførte to angreb efter hinanden på den koncentration på fire fly, der stod på østsiden af pladsen, og det lykkedes ham at få yderligere et JU-52 fly skudt i brand. Herefter cirklede han venstre rundt for at komme i angrebsposition på yderligere fire fly (JU-52), der stod på række i pladsens sydside. I første byge lykkedes det at skyde to af flyene i brand, og det blev observeret, at et tredje i forvejen så ud til at være angrebet, da det forekom næsten helt sunket sammen. Det fjerde fly fik flere træffere – men brød ikke umiddelbart i brand.

Da Wyman trak op fra dette angreb og påny cirklede venstre rundt fik han øje på et enkeltstående fly, som fremstod i silhouet ved læbæltet på vestsiden af flyvepladsen, og han justerede sit drej, så han med det

samme kom i angrebsposition på dette fly, som han antog var en JU-352. Flyet blev ramt og eksploderede ved den første byge³⁰.

Wyman vendte herefter tilbage til østsiden af pladsen, hvor der fortsat befandt sig de to JU-52, der tidligere var blevet beskudt, men som ikke var brudt i brand. Et nyt angreb hjalp ikke – flyene brød fortsat ikke i brand³¹.

Wyman cirklede herefter rundt om pladsen, og kom denne gang længere sydvestover, hvorved han fik øje på en JU 190 eller 290, som lå på maven på vestsiden af pladsen³². Han justerede sit drej og kom i en fin angrebsposition på dette fly – men kanonerne kikkede. Der var ikke mere ammunition tilbage. Wyman havde da brugt 680 skud (340 panserbrydende projektiler og et tilsvarende antal eksplosive granater³³.

Det anføres endelig, at der ikke konstateredes beskydning under nogen faser af angrebet, og Wyman gennemførte som afslutning på missionen en lav overflyvning, hvor han havde sit skudcamera aktiveret.

Sammenfattende vurdering

Som det vil fremgå af det foregående, er der en betydelig overensstemmelse imellem de citerede kildesteder og de konstaterede ødelæggelser, jvfr. rekonstruktionen side 77.

Hvis »Caine«, som indikeret – i sit tredje angreb er kommet ind fra sydvest, er det sandsynligt, at han har overfløjet begge grupperinger af fly. Han har tilsyneladende brugt 240 skud på dette ene angreb, hvilket er ensbetydende med, at han må have skudt en helt usædvanlig lang byge. Det er derfor sandsynligt, at han har ramt flere fly i begge grupperinger. »Caine« angiver selv, at to brød i brand, men ikke om det var i nærheden af hinanden. – Hvis man antager, at det er et fly i hver gruppering, der er brændt, kunne dette forklare »Wymans« senere iagttagelser. Han opgiver nemlig at et ud af fire fly i den østlige gruppering brændte, og senere – at et af flyene i den sydlige gruppering var næsten helt sunket sammen.

Flyet i den sydlige gruppering kan have været en Siebel, der tilsyneladende havde en tilbøjelighed til at eksplodere uden at brænde. Dette ville forklare, hvorfor »Caine« har set et ildglimt, medens branden har været slukket, da »Wyman« få minutter senere kom ind mod pladsen. Et sådant begivenhedsforløb passer også ind i den samlede optælling.

»Caine« måtte justere sin angrebstechnik i overensstemmelse med den »kunstige belysning«, som han selv havde kreeret ved hjælp af faldskærmsblussene. Da disse brændte ud, var hans nattesyn spoleret af mag-

nesiumblusset, og han kunne lige så godt afbryde og returnere til England.

Hans angivelse af at være beskudt af let luftværn, kan ikke underbygges af vidneforklaringer.

»Wyman« havde forsøgt sig i grålysningen på Værløse uden held, men da han kom ind mod Bøtø-flyveplads var solen ved at stå op. Ifølge kalenderen kan solopgangen på Bøtø den 3. maj fastsættes til kl. 0432 lokal tid (0332z). Ifølge øjenvidneskildringer har »Wyman« gennemført de første to angreb fra nord mod syd (lys horison), og har trukket op i et venstredrej over Bøtø-skoven. På angreb nr. 2 kom han således i sit drej ret over »Ødegård«, medens selve angrebet blev iagttaget fra »Pedersdal«³⁴.

»Wyman« havde svært ved at acceptere, at to af JU-52 flyene i den østlige gruppering ikke ville brænde. Dette er lettere forklarligt, når man ved at de pågældende fly var drænet for brændstof. Man havde den foregående dag tappet benzinen af til brug for de rådige køretøjer, og brændstoftankene på de to fly var simpelt hen tomme³⁵.

Da »Wyman« angreb flyene i den sydlige gruppering skete det fra vest mod øst (imod dagslyset). Han blev ikke blændet af den opstigende sol under selve angrebet, da den på sidste del af indflyvningen har været skjult af Bøtø-skoven. Til gengæld så han ikke de 33 Bü-181 (Bestmann) samt JU-52/3m, reg.nr. 350, der stod parkeret inden for skovens slagskygge³⁶.

På sit tredje »løb« bemærkede »Wyman« det fly (SI-204D, BV-SI), som »Caine« formentlig havde gjort det af med, men som ikke var brændt, og da han trak op fra dette angreb cirklede han rundt om pladsen i et venstre drej, der bragte ham ind over læbæltet mellem »flyverskjul« nr. 1 og 2. Her stod ud for standplads nr. 3 en JU-52/3m parkeret relativt langt ude på græsarealet. Denne fik han øje på, medens nr. 1 og 2 undgik hans opmærksomhed. Førstnævnte fordi den var fuldstændig camoufleret med træer og grene (se billedet), og nr. 2, fordi det var det fly, der var blevet anvendt ved flyvningen til Heiligenhafen, og som var blevet kørt helt op imod Læbæltet efter landing³⁷.

»Wyman« opfattede det fly, han så som en »JU-352, Herkules« formentlig fordi han har set flyet i silhouet og muligvis har været en smule blændet af solen. »JU-352« eller »JU-52«, der blev gjort kort proces med flyet, der brændte totalt op på den angivne position³⁸.

»Wyman« forsøger sig igen på femte og sjette anflyvning mod de to JU-52'ere på østsiden, »der ikke ville brænde«. Man kan se af missionsrapporten, at det både har ærgret ham og forundret ham:

»Returning to the east side line up